

Množství drog větší než malé

Za „množství větší než malé“ je třeba považovat takové množství přechovávané omamné nebo psychotropní látky nebo jedu, které vícenásobně - podle ohrožení vyplývajícího pro život a zdraví lidí ze škodlivosti jednotlivých látek - převyšuje běžnou dávku průměrného konzumenta. Při posuzování otázky, zda je naplněn uvedený zákonný znak, nelze činit rozdíl mezi prvokonzumentem a uživatelem těchto látek v pokročilém stadiu závislosti.

Za „množství větší než malé“ je třeba považovat takové množství přechovávané omamné nebo psychotropní látky nebo jedu, které vícenásobně - podle ohrožení vyplývajícího pro život a zdraví lidí ze škodlivosti jednotlivých látek - převyšuje běžnou dávku průměrného konzumenta. Při posuzování otázky, zda je naplněn uvedený zákonný znak, nelze činit rozdíl mezi prvokonzumentem a uživatelem těchto látek v pokročilém stadiu závislosti. Pro závěr o tom, zda byl naplněn zákonný znak „množství větší než malé“, je určující množství přechovávané omamné nebo psychotropní látky nebo jedu, nikoli množství dávek, na něž je taková konkrétní látka rozdělena, či množství látky obsahující omamnou nebo psychotropní látku nebo jed.

(Usnesení Nejvyššího soudu České republiky sp.zn. 3 Tdo 47/2003, ze dne 29.1.2003)

Nejvyšší soud České republiky projednal v neveřejném zasedání dovolání podané obviněným A. O., proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 20. 3. 2002, sp. zn. 3 To 48/2002, jako soudu odvolacího v trestní věci vedené u Městského soudu v Brně pod sp. zn. 5 T 357/2001, a rozhodl podle § 265k odst. 1, 2 tr. ř. a § 265l odst. 1 tr. ř. tak, že rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 20. 3. 2002, sp. zn. 3 To 48/2002, zrušil a zrušil i všechna další rozhodnutí na zrušené rozhodnutí obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu. Nejvyšší soud České republiky zároveň Krajskému soudu v Brně přikázal, aby věc v potřebném rozsahu znovu projednal a rozhodl.

Z odůvodnění :

Rozsudkem Městského soudu v Brně ze dne 10. 1. 2002, sp. zn. 5 T 357/2001, byl obviněný A. O. uznán vinným trestným činem krádeže podle § 247 odst. 1 písm. a), d) tr. zák. (bod 1/ rozsudku) a trestným činem nedovolené výroby a držení omamných a psychotropních látek a jedů podle § 187 odst. 1 tr. zák. (bod 2/ rozsudku).

Trestného činu podle bodu 1/ se podle výroku rozsudku dopustil tím, že „dne 29. srpna 2001 kolem 13.00 hod. v B. v prostoru u Hlavního nádraží ČD, na schodišti vedoucím k nástupnímu ostrůvku tramvaje číslo 13, odcizil poškozenému O. K., poté, co jej prohlédl, u pasu zavěšený mobilní telefon zn. SONY CMD-J 5 se SIM kartou sítě OSKAR, v koženém pouzdře a s předplaceným kreditem ve výši 1.100,- Kč, čímž způsobil škodu výše uvedenému O. K. v celkové hodnotě 5.900,- Kč.“

Trestný čin podle bodu 2/ spočíval podle výroku rozsudku v tom, že „dne 29. 8. 2001 přibližně v 15.00 hod. v B., při bezpečnostní prohlídce prováděné pracovníky OŽP B. při předvádění obviněného A. O. v souvislosti s výše popsáním skutkem krádeže, bylo u něj nalezeno celkem 21 kusů papírových psaníček s obsahem nažloutlého prášku metamfetaminu - pervitinu o celkové hmotnosti 0,642 gramu při koncentraci účinné látky metamfetaminu báze 23% a 1 kus papírového psaníčka s obsahem nažloutlého prášku metamfetaminu - pervitinu o celkové hmotnosti 0,371 gramu při koncentraci účinné látky metamfetaminu báze 33%, kdy celková hmotnost těchto činů činí 1,013 gramu, kdy celkově byla v předmětných psaníčkách zjištěna hmotnost 0,27 gramu metamfetaminu báze, přičemž metamfetamin je psychotropní látka zařazená dle zákona č. [167/1998](#) Sb. do seznamu II podle Úmluvy o psychotropních látkách.“

Za tyto trestné činy byl obviněnému uložen podle § 187 odst. 1 tr. zák. za použití § 35 odst. 1 tr. zák. úhrnný trest odnětí svobody na 20 měsíců, pro jehož výkon byl podle § 39a odst. 2 písm. b) tr. zák. zařazen do věznice s dozorem. Dále mu byl uložen podle § 55 odst. 1 písm. b) tr. zák. trest propadnutí věci, a to 21 kusů papírových psaníček s obsahem nažloutlého prášku metamfetaminu - pervitinu o celkové hmotnosti 0,642 g a 1 kusu papírového psaníčka s obsahem nažloutlého prášku metamfetaminu- pervitinu o celkové hmotnosti 0,371 g uložených v depozitu Městského úřadu vyšetřování Policie ČR B., a podle § 57 odst. 1, 2 tr. zák. trest vyhoštění z území České republiky na dobu 4 let.

O odvolání, které obviněný proti tomuto rozsudku podal, rozhodl ve druhém stupni Krajský soud v Brně tak, že rozsudkem ze dne 20. 3. 2002, sp. zn. 3 To 48/2002, podle § 258 odst. 1 písm. b), odst. 2 tr. ř., napadený rozsudek zrušil ve výroku o vině trestným činem nedovolené výroby a držení omamných a psychotropních látek a jedů podle § 187 odst. 1 tr. zák. a v celém výroku o trestu. Podle § 259 odst. 3 písm. a) tr. ř. sám nově rozhodl tak, že obviněného uznal vinným trestným činem nedovolené výroby a držení omamných a psychotropních látek a jedů podle § 187a odst. 1 tr. zák. (v písemném vyhotovení rozsudku v důsledku písařského pochybení bylo nesprávně uvedeno ustanovení § 187 odst. 1 tr. zák., toto pochybení napravil Krajský soud v Brně opravným usnesením ze dne 12. 6. 2002, sp. zn. 3 To 48/2002). Podle výroku předmětného rozsudku se obviněný dopustil uvedeného trestného činu skutkem popsáním v zásadě shodně jako v bodě 2) výroku rozsudku Městského soudu v Brně.

Za tento trestný čin a trestný čin krádeže podle § 247 odst. 1 písm. a), d) tr. zák. byl obviněný odsouzen podle § 187a odst. 1 tr. zák. a § 35 odst. 1 tr. zák. k úhrnnému trestu odnětí svobody na 14 měsíců, pro jehož výkon byl podle 39a odst. 2 písm. b) tr. zák. zařazen do věznice s dozorem. Podle § 55 odst. 1 písm. b) tr. zák. mu byl uložen trest propadnutí věci vymezený stejně jako v rozsudku Městského soudu v Brně a podle § 57 odst. 1, 2 tr. zák. trest vyhoštění z území České republiky na 4 léta.

Rozsudek odvolacího soudu nabyt právní moci dne 20. 3. 2002 (§ 139 odst. 1 písm. a) tr. ř.). Citovaný rozsudek Krajského soudu v Brně napadl obviněný A. O. dovoláním podaným prostřednictvím svého obhájce ve lhůtě uvedené v § 265e odst. 1 tr. ř. Dovolání směřuje proti výroku o vině trestným činem nedovolené výroby a držení omamných a psychotropních látek a jedů podle § 187a odst. 1 tr. zák. a výroku o trestu, přičemž uplatněnými dovolacími důvody byly důvody uvedené v ustanovení § 265b odst. 1 písm. g), k) tr. ř.

V odůvodnění tohoto mimořádného opravného prostředku (k dovolacímu důvodu podle § 265b odst. 1 písm. g) tr. ř.) dovolatel především vyjádřil přesvědčení, že soudy obou stupňů nesprávně posoudily uvedený skutek jako trestný čin, ač měl být pro tento skutek podle § 226 písm. b) tr. ř. obžaloby zproštěn, neboť není trestným činem. Přitom poukázal na to, že nedošlo k přechovávání takového množství omamné nebo psychotropní látky nebo jedu, které by mělo být považováno za množství větší než malé, aby tak mohl být naplněn formální znak skutkové podstaty trestného činu podle § 187a odst. 1 tr. zák. V těchto souvislostech odkázal na usnesení Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 8. 2. 2000, sp. zn. 4 To 23/2000, publikované pod č. [46/2000](#) Sb. s. r. a přílohu č. 1 Pokynu nejvyššího státního zástupce č. 6/2000.

K dovolacímu důvodu podle § 265b odst. 1 písm. k) tr. ř. dovolatel uvedl, že ve výroku rozsudku Krajského soudu v Brně je nesprávně uvedeno označení trestného činu, neboť správně má být uvedeno, že se uznává vinným trestným činem nedovolené výroby a držení omamných a psychotropních látek a jedů podle § 187a odst. 1 tr. zák., nikoli podle § 187 odst. 1 tr. zák. K tomu ovšem dodal, že podle jeho přesvědčení bude toto pochybení vyřešeno postupem podle § 131 odst. 1 tr. ř.

S ohledem na výše uvedené důvody proto v petitu dovolání navrhl, aby dovolací soud podle § 265k odst. 1 tr. ř. zrušil rozsudek Krajského soudu v Brně ve výroku o vině trestným činem nedovolené výroby a držení omamných a psychotropních látek a jedů podle § 187a odst. 1 tr. zák. a podle § 265k odst. 2 tr. ř. zrušil též celý výrok o trestu. Současně navrhl, aby podle § 265m odst. 1 tr. ř. Nejvyšší soud České republiky (dále jen „Nejvyšší soud“) sám ve věci rozhodl rozsudkem a zprostil jej podle § 226 písm. b) tr. ř. obžaloby pro trestný čin nedovolené výroby a držení omamných a psychotropních látek a jedů podle § 187a odst. 1 tr. zák. a za trestný čin krádeže podle § 247 odst. 1 písm. a), d) tr. zák. mu uložil trest odnětí svobody ve spodní čtvrtině zákonné trestní sazby, jehož výkon by mohl podmíněně odložit podle § 58 odst. 1 tr. zák. a § 59 odst. 1 tr. zák. na přiměřenou zkušební dobu.

K dovolání obviněného se za podmínek § 265k odst. 2 tr. ř. písemně vyjádřila státní zástupkyně Nejvyššího státního zastupitelství. Uvedla, že obviněný namítá, že nebyl naplněn formální znak skutkové podstaty trestného činu, jímž byl uznán vinným, a uplatňuje tak právní námitku, kterou je možné subsumovat pod zvolený dovolací důvod (§ 265b odst. 1 písm. g) tr. ř.). V návaznosti na to rozvedla podrobnou argumentaci k výkladu zákonného znaku „množství větší než malé“, přičemž poukázala na pokyn nejvyšší státní zástupkyně č. 6/2000 ze dne 27. 4. 2000. Dovodila pak, že obviněný A. O. se trestného činu nedovolené výroby a držení omamných a psychotropních látek a jedů podle § 187a tr. zák. nedopustil, neboť „nebyl naplněn formální zákonný znak skutkové podstaty jmenovaného trestného činu, pokud jde o kvantifikaci množství omamné nebo psychotropní látky nebo jedu, která je v případě trestnosti vázána na množství větší než malé.“ Navrhla proto, aby Nejvyšší soud k dovolání obviněného podle § 265k odst. 1 tr. ř. napadené rozhodnutí soudu druhého stupně z důvodů uvedených v § 265b odst. 1 písm. g) tr. ř. zrušil ve výroku o vině trestným činem nedovolené výroby a držení omamných a psychotropních látek a jedů podle § 187a tr. zák. a ve výroku o trestu a podle § 265l odst. 1 tr. ř. věc přikázal Krajskému soudu v Brně k novému projednání a rozhodnutí. Toto rozhodnutí by měl učinit v souladu s ustanovením § 265r odst. 1 písm. b) tr. ř. v neveřejném zasedání.

Nejvyšší soud jako soud dovolací (§ 265c tr. ř.) především zkoumal, zda dovolání bylo podáno oprávněnou osobou, zda má všechny obsahové a formální náležitosti a zda poskytuje podklad pro věcné přezkoumání napadeného rozhodnutí či zda tu nejsou důvody pro odmítnutí dovolání.

Obviněný A. O. je podle § 256d odst. 1 písm. b) tr. ř. osobou oprávněnou k podání dovolání pro nesprávnost výroku rozhodnutí soudu, který se ho bezprostředně dotýká. Dovolání podal prostřednictvím svého obhájce, tedy v souladu s ustanovením § 265d odst. 2 tr. ř.

V návaznosti na to Nejvyšší soud shledal, že dovolání je z hlediska ustanovení § 265a odst. 1, odst. 2 písm. a) tr. ř. přípustné, neboť bylo rozhodnuto ve druhém stupni, dovolání napadá pravomocné rozhodnutí soudu ve věci samé, přičemž směřuje proti rozsudku, jímž byl obviněný uznán vinným a byl mu uložen trest. Dovolání současně splňuje náležitosti obsahu dovolání stanovené v § 265f odst. 1 tr. ř.

V daných souvislostech bylo nutno zdůraznit, že nebyl dán dovolací důvod podle §265b odst. 1 písm. k) tr. ř. (v rozhodnutí některý výrok chybí nebo je neúplný), byť na toto ustanovení dovolatel formálně odkazuje. Za tento dovolací důvod nelze označit pouhé vady písemného vyhotovení napadeného rozhodnutí, k jejichž nápravě je určen institut opravy vyhotovení a opisu rozsudku podle § 131 tr. ř. (ten platí se zřetelem k ust. 138 tr. ř. i ve vztahu k usnesení). Ostatně, jak shora uvedeno, Krajský soud v Brně svým usnesením ze dne 12. 6. 2002, sp. zn. 3 To 48/2002, vytýkanou vadu písemného vyhotovení napadeného rozsudku již odstranil.

Jestliže by bylo dovolání podáno jen z tohoto důvodu, bylo by zapotřebí je podle § 265i odst. 1 písm. b) tr. ř. odmítnout jako dovolání, které bylo podáno z jiného důvodu, než je uveden v 265b tr. ř. Dovolatel však v předmětné věci uplatnil další dovolací důvod, k němuž je zapotřebí uvést následující skutečnosti.

Důvod dovolání podle § 265b odst. 1 písm. g) tr. ř. je dán v případech, kdy rozhodnutí spočívá na nesprávném právním posouzení skutku nebo jiném nesprávném hmotně právním posouzení. Uvedenou formulací zákon vyjadřuje, že dovolání je určeno k nápravě právních vad rozhodnutí ve věci samé, pokud tyto vady spočívají v právním posouzení skutku nebo jiných skutečností podle norem hmotného práva, nikoli z hlediska procesních předpisů.

V projednávaném případě dovolatel spatřuje vady rozhodnutí v nesprávném výkladu hmotně právního ustanovení § 187a odst. 1 tr. zák. (konkrétně zákonného znaku „množství větší než malé“) a tudíž v nesprávném právním posouzení skutku. Z tohoto hlediska je proto třeba považovat uplatněné dovolací námitky ve vztahu k dovolacímu důvodu podle § 256b odst. 1 písm. g) tr. ř. za relevantní.

Za tohoto stavu Nejvyšší soud přezkoumal podle § 265i odst. 3 tr. ř. zákonost a odůvodněnost výroků rozhodnutí, proti nimž bylo dovolání podáno, v rozsahu a z (relevantních) důvodů uvedených v dovolání, jakož i řízení napadené části rozhodnutí předcházející, a dospěl k níže uvedeným závěrům.

Trestného činu nedovolené výroby a držení omamných a psychotropních látek a jedů podle § 187a odst. 1 tr. zák. se dopustí pachatel, který bez povolení přechovává omamnou nebo psychotropní látku nebo jed v množství větším než malém. Za omamné a psychotropní látky (dále jen drogy) jsou považovány takové látky, u nichž vzniká nebezpečí chorobného návyku nebo psychických změn nebezpečných pro společnost nebo pro toho, kdo je opakovaně bez odborného dohledu používá (srov.

§ 2 písm. a) zák. č. [167/1998](#) Sb., o návykových látkách a přílohy 1 až 7 tohoto zákona). Byť to zákon výslovně neuvádí, musí být „přechovávání“ podle § 187a odst. 1 tr. zák. vykonáváno pro sebe, tj. pro potřebu pachatele, neboť přechovávání pro jiného je postihováno ustanovením § 187 tr. zák. (ustanovení § 187a tr. zák. je subsidiární privilegovanou skutkovou podstatou k ustanovení § 187 tr. zák.). Pro naplnění uvedeného znaku postačí jakýkoli způsob držení uvedených látek bez povolení. Přechovávání drog a jedů je přitom trestné za splnění kvantitativního znaku v ustanovení § 187a odst. 1 tr. zák. uvedeného. Zákon ovšem blíže nespecifikuje, jaké množství bez povolení přechovávané drogy se považuje za „množství větší než malé.“ Z pojmu „přechovává“ je zřejmé, že musí jít o držení takové látky v množství převyšujícím dávku potřebnou pro držitele (podle stupně jeho závislosti), neboť držení jen jedné dávky konzumentem drog před jejím použitím není přechováváním, ale jen tzv. spotřební držbou, byť by šlo o množství jinak splňující znak množství větší než malé. Z účelu ustanovení § 187a tr. zák. pak lze dále dovodit, že k naplnění pojmového znaku „množství větší než malé“ je zapotřebí takové množství drogy, které znamená zvýšené nebezpečí pro zdraví nebo život člověka. Podle dosavadní judikatury (srov. rozh. č. [46/2000](#) Sb. rozh. tr.) je za „množství větší než malé“ třeba považovat takové množství přechovávané omamné nebo psychotropní látky nebo jedu, které vícenásobně – podle ohrožení vyplývajícího pro život a zdraví lidí ze škodlivosti jednotlivých látek – převyšuje běžnou dávku průměrného konzumenta (v případě metamfetaminu – báze /pervitinu/ desetinásobně). Přitom při posuzování otázky, zda je naplněn uvedený zákonný znak, nelze činit rozdíl mezi prvokonzumentem a uživatelem těchto látek v pokročilém stadiu závislosti.

Publikovaná judikatura (srov. rozh. č. [60/2001](#) Sb. rozh. tr.) co do konkrétnějšího vyjádření obsahu uvedeného zákonného znaku zásadně akceptuje orientační hodnoty množství drog vymezené v příloze Pokynu obecné povahy nejvyššího státního zástupce č. 6/2000. U metamfetaminu (pervitinu) se zde považuje za množství větší než malé 500 mg této látky, tj. asi 10 dávek po 50 mg. Nejvyšší soud neshledává důvod, pro který by měl v posuzované věci činit jiné závěry, a to i proto, (jak na to výstižně poukázala státní zástupkyně Nejvyššího státního zastupitelství ve vyjádření k dovolání obviněného) že uvedené hodnoty byly stanoveny na základě lékařsko – klinických zkušeností, z nichž vyplynulo, že aplikovatelná dávka u uvedené psychotropní látky činí 50 mg.

Je ovšem současně nutno dodat, že uvedené konkrétní hodnoty, jak již naznačeno, jsou orientační, což znamená, že neplatí absolutně a bezvýjimečně. Lze tak dále uvést, že s přihlédnutím k množství přechovávané drogy, nejde-li o hodnoty výrazně pod stanovenou orientační hranicí, bude zpravidla spojena nutnost odborného posouzení, do jaké míry by bylo dané množství určité drogy způsobilé ohrozit život nebo zdraví jejího držitele – osoby, která tuto látku bez povolení přechovává, a to jako podkladu k objasnění naznačené právní otázky.

V každém případě je však určující pro závěr o tom, zda byl naplněn zákonný znak „množství větší než malé“, množství přechovávané omamné nebo psychotropní látky nebo jedu, nikoli množství dávek, na něž je taková konkrétní látka rozdělena, či množství látky obsahující omamnou nebo psychotropní látku nebo jed.

V projednávané trestní věci obviněného A. O., jakkoli je možné a nutné (již vzhledem k zákazu reformationis in peius) akceptovat výrok o zrušení rozsudku Městského soudu v Brně ve výroku o vině trestným činem nedovolené výroby a držení omamných a psychotropních látek a jedů podle § 187 odst. 1 tr. zák. a v celém výroku o trestu, z napadeného rozsudku (ostatně i z průběhu řízení, jež tomuto rozhodnutí předcházelo) vyplývá, že se Krajský soud v Brně právním posouzením

předmětného skutku dostatečně důsledně (právě pokud jde o aplikaci zákonného pojmu „množství větší než malé“) v mezích teoretických východisek rozvedených v předcházejících odstavcích nezabýval. Aniž by svůj závěr o vině dostatečně přesvědčivě odůvodnil a vypořádal se se všemi určujícími hledisky, spokojil se s konstatováním, „že u obviněného bylo zajištěno 21 kusů papírových psaníček s obsahem metamfetaminu a další 1 kus takového psaníčka s obsahem většího množství metamfetaminu, z kterého bylo možno získat dalších 12 obdobných psaníček s obsahem psychotropní látky, jež pak představují jednotlivé dávky pro obžalovaného jako pro uživatele drog, který nepatří mezi chronické uživatele, jak to sám tvrdil, a v uvedeném případě by šlo tedy celkem o 33 jednotlivých dávek psychotropní látky“, k čemuž dodal, že „vzhledem k tomu, že pokyny, kterými se upravuje postup při zjišťování množství omamných a psychotropních látek z toho pohledu, zda jde o množství větší než malé a kterými se řídí rozhodovací praxe v této oblasti, je nutno posoudit vždy individuálně u každého jednotlivého případu“ dospěl k závěru, že uvedené množství metamfetaminu zadržené u obviněného naplnilo po objektivní stránce a pak samozřejmě i po stránce subjektivní skutkovou podstatu trestného činu nedovolené výroby a držení omamných a psychotropních látek a jedů podle § 187a odst. 1 tr. zák.

Pokud tedy dovolatel na pokladě dovolacího důvodu podle § 265b odst. 1 písm. g) tr. ř. namítá, že rozhodnutí Krajského soudu v Brně bylo založeno na nesprávném výkladu zákonného pojmu „množství větší než malé“ (hmotně právního ustanovení § 187a odst. 1 tr. zák.) a v důsledku toho mělo dojít i k vadnému právnímu posouzení skutku jako trestného činu nedovolené výroby a držení omamných a psychotropních látek a jedů podle § 187a odst. 1 tr. zák., je tato námitka s ohledem na shora uvedené závěry opodstatněná.

Nejvyšší soud proto shledal dovolání obviněného A. O. důvodným. Za tohoto stavu zrušil rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 20. 3. 2002, sp. zn. 3 To 48/2002, jímž bylo vadně rozhodnuto o uplatněném řádném opravném prostředku, a v návaznosti na to zrušil i všechna další rozhodnutí na zrušené rozhodnutí obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu.

Podle § 265l odst. 1 tr. ř. pak Krajskému soudu v Brně přikázal, aby věc v potřebném rozsahu znovu projednal a rozhodl. Nejvyšší soud takto rozhodl za podmínek ust. § 265r odst. 1 písm. b) tr. ř. v neveřejném zasedání, když vzhledem k povaze zjištěných vad nepřicházelo v úvahu jejich odstranění ve veřejném zasedání.

Věc se tak vrací do stádia, kdy bude zapotřebí znovu rozhodnout o řádném opravném prostředku (odvolání). V novém řízení se Krajský soud v Brně bude muset věci znovu zabývat, a to v intencích rozhodnutí Nejvyššího soudu, přičemž při svém rozhodování bude vázán právním názorem vysloveným Nejvyšším soudem k výkladu relevantních hmotně právních otázek a bude povinen provést níže uvedená doplnění (§ 265s odst. 1 tr. ř.).

Jde v podstatě o to, že bude muset znovu rozhodnout o odvolání obviněného, přičemž bude vázán zákazem reformationis in peius (§ 265s odst. 2 tr. ř.). Především je zapotřebí, aby pečlivě zvážil, zda množství drogy zajištěné u obviněného již lze podřadit pod zákonný pojem „množství větší než malé“ a zda tak předmětný skutek vykazuje všechny znaky trestného činu nedovolené výroby a držení omamných a psychotropních látek a jedů podle § 187a odst. 1 tr. zák. Ve vztahu k této právní kvalifikaci bude proto muset znovu vyhodnotit všechny významné skutkové okolnosti. Současně bude povinen provést důkazy nutné přinejmenším k objasnění okolností podmiňujících uložení trestu.

Zejména půjde o aktualizovaný opis rejstříku trestů a zprávu o chování obviněného ve vazbě a výkonu trestu odnětí svobody, případně další důkazy, jejichž potřeba může i v návaznosti na to v dalším průběhu řízení vyvstat (srov. § 259 odst. 3 věta první tr. ř.). K tomu Nejvyšší soud dodává, že nemohl sám za podmínek § 265m odst. 1 tr. ř. ve věci meritorně rozhodnout, neboť je zapotřebí doplnit dokazování minimálně v naznačeném rozsahu, přičemž v dovolacím řízení se zásadně důkazy neprovádí, a pokud výjimečně ano, pak pouze v rozsahu nezbytném pro rozhodnutí o dovolání (§ 265r odst. 7 tr. ř.).

© EPRAVO.CZ - Sběrka zákonů, judikatura, právo | www.epravo.cz

Další články:

- [Náhrada za ztrátu na výdělků \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Pracovněprávní vztah \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Služební poměr](#)
- [Náhrada škody zaměstnancem](#)
- [Pracovní poměr](#)
- [Pracovní poměr](#)
- [Mzda \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Pracovní poměr \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Převedení zaměstnance na jinou práci \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Náhrada škody zaměstnancem](#)
- [Plat](#)